

Sygn. akt VI GC 1395/18/3

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lutego 2019 r.

Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jolanta Brzęk

Protokolant: sekretarz sądowy Monika Kucharczyk

po rozpoznaniu w dniu 7 lutego 2019 r. w Tychach

na rozprawie

sprawy z powództwa:

J. S.

przeciwko:

Towarzystwo (...) S.A. w W.

o zapłatę

- 1) oddała powództwo w całości;
- 2) zasądza od powoda J. S. na rzecz pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. kwotę 917,00 zł (dziewięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Jolanta Brzęk

Sygn. akt VI GC 1395/18/3

UZASADNIENIE

Powódka J. S. pozwem z dnia 30 kwietnia 2018 roku wniosła o zasądzenie od pozwanej Towarzystwa (...) S.A. w W. kwoty 3 430,80 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od 8 grudnia 2017 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że wskutek zdarzenia z dnia 6 października 2017 r., uległ uszkodzeniu samochód marki S. (...) o nr rej. (...) będący własnością poszkodowanego M. B.. Ubezpieczycielem od odpowiedzialności cywilnej sprawcy kolizji drogowej była pozwana. W związku z uszkodzeniem pojazdu poszkodowany wynajmował od powódki pojazd zastępczy za dobową stawkę wynoszącą 220 zł netto. Pojazd był wynajmowany w okresie od 16 października 2017 r. do 2 listopada 2017 r. Koszt podstawienia i odbioru pojazdu wyniósł 280 zł netto. Łączny koszt świadczonej przez powódkę usługi wyniósł 5 215,25 zł. Na podstawie umowy cesji z dnia 2 listopada 2017 r. powódka nabyła od poszkodowanego wierzytelność w zakresie zwrotu kosztów najmu samochodu zastępczego. Pozwana wypłacił jedynie częściowe odszkodowanie w kwocie 1 784,40 zł. Powódka wskazała że pozwem dochodzi niewypłaconej części należnego odszkodowania w kwocie 3 430,80 zł brutto.

W dniu 18 czerwca 2018 roku Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy wydał w sprawie VI GNc 1303/18 nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwana Towarzystwu (...) S.A. w W. wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty, wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwana wskazała, że uznał 18 dniowy okres najmu pojazdu zastępczego przy stawce dobowej wynoszącej 80 zł brutto. Poznawana podniosła, że przyjęta przez powódkę stawka w kwocie 270,60 zł za dobę jest zawyżona. Pozwana wskazała, że poinformowała poszkodowanego o możliwości skorzystania przy wynajmie z oferty podmiotów współpracujących z pozwaną oraz, że w przypadku wyboru oferty innego podmiotu może dojść do weryfikacji dobowej stawki najmu do kwoty 80 zł brutto za dobę. Poznawana zakwestionowała również zasadność dochodzenia kosztów podstawienia i odbioru pojazdu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 6 października 2017 r., uległ uszkodzeniu samochód marki S. (...) o nr rej. (...) będący własnością poszkodowanych M. B. i G. B.. Ubezpieczycielem od odpowiedzialności cywilnej sprawcy kolizji drogowej była pozwana.

Okoliczności bezsporne.

Pozwana poinformowała poszkodowanego, iż może zorganizować dla poszkodowanego najem pojazdu zastępczego oraz, że jeśli poszkodowany zorganizuje pojazd zastępczy we własnym zakresie to będzie przysługiwać mu zwrot kosztów najmu pojazdu w kwocie do 80 zł brutto za dobę. Poszkodowany początkowo odmówił, bo dysponował innym samochodem, ale później on mu się zepsuł, więc zdecydował się na samochód zastępczy, ale z wypożyczali, a nie od ubezpieczyciela. Poszkodowany wybrał ofertę powódki, gdyż w jego ocenie była dla niego korzystniejsza, ale nie interesowały go warunki najmu, jakie mógł zaproponować ubezpieczyciel.

Dowód: oświadczenie (k. 4), warunki najmu u pozwanej (k. 18, 34-41), pismo pozwanej (k. 33), zeznania świadka M. B. (k. 67-68).

Powódka zawarła z poszkodowanym dnia 16 października 2017 r. umowę najmu pojazdu zastępczego marki F. (...). Dobowa stawka najmu została ustalona na kwotę 220 zł netto. Pojazd wynajmowano w okresie od dnia 16 października 2017 r. do dnia 2 listopada 2017 r.

Dowód: oświadczenie (k. 10), umowa najmu (k. 12).

W dniu 2 listopada 2017 r. poszkodowani i powódka zawarli umowy cesji wierzytelności zgodnie, z którymi cedenci przelali na cesjonariusza swoją wierzytelność z tytułu szkody z dnia 6 października 2017 r.

Dowód: umowy cesji wierzytelności (k. 13, 14).

Powód dnia 30 listopada 2017 r. wystawił na rzecz poszkodowanych fakturę VAT opiewającą na kwotę 5 215 zł tytułem wynajmu pojazdu zastępczego przez okres 18 dni oraz kosztów podstawienia i odbioru pojazdu zastępczego.

Dowód: faktura VAT (k. 15).

Pozwana przyznała odszkodowanie w kwocie 1 784,40 zł w związku z weryfikacją dobowej stawki najmu pojazdu do 80 zł brutto.

Dowód: pisma pozwanej (k. 16-17), pismo powódki (k. 19).

Poczynione w sprawie ustalenia faktyczne oparto o dokumenty, które pod względem treści i formy nie budziły wątpliwości.

Sąd przyznał atrybut wiarygodności zeznaniom powoda M. B. bowiem były one rzeczowe, logiczne i korespondujące z zebraną w sprawie dokumentacją.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo wytoczone w niniejszej sprawie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszym postępowaniu zastosowanie znajdują przepisy odpowiedzialności deliktowej z art. 415 k.c., do której przesłanek należą zdarzenie, z którym system prawny wiąże odpowiedzialność na określonej zasadzie, oraz szkoda i związek przyczynowy między owym zdarzeniem a szkodą. Przy ustalaniu odpowiedzialności z tytułu czynów niedozwolonych znajdują zastosowanie przepisy ogólne dotyczące związku przyczynowego, szkody i sposobów jej naprawienia (art. 361-363 k.c.).

Zgodnie z art. 436 § 2 k.c. w razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacji poruszanych za pomocą sił przyrody wymienione osoby mogą wzajemnie żądać naprawienia poniesionych szkód tylko na zasadach ogólnych.

Podnieść należy, że w myśl obowiązujących przepisów kodeksu cywilnego wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania (art. 509 § 1 k.c.). Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (art. 509 § 2 k.c.). Celem i skutkiem przelewu wierzytelności jest przejście na nabywcę ogółu uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki go wiązał z dłużnikiem. W takim wypadku stosunek zobowiązaniowy nie ulega zmianie, a zmienia się osoba uczestnicząca w nim po stronie wierzyciela. W razie podjęcia kroków celem wyegzekwowania należności, warunkiem otrzymania należności przez nabywcę wierzytelności jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi.

W ocenie Sądu powódka w należyty sposób wykazała, iż skutecznie nabyła przedmiotową wierzytelność od poszkodowanych.

Zgodnie z art. 822 §1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem, których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Przy tym §4 cytowanego przepisu przewiduje, że uprawniony do odszkodowania może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń.

Z art. 361 § 1 i 2 k.c. wynika zasada pełnego odszkodowania w granicach adekwatnego związku przyczynowego. Zobowiązany do naprawienia szkody ponosi więc odpowiedzialność za wszystkie normalne następstwa zdarzenia, pozostające z tym zdarzeniem w adekwatnym związku przyczynowym. Niewątpliwie normalnym następstwem w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. jest niemożność korzystania z samochodu przez poszkodowanego, w sytuacji jego uszkodzenia lub zniszczenia. Jeżeli więc poszkodowany poniósł w związku z tym koszty, które były konieczne, na wynajem pojazdu zastępczego, to mieszczą się one w granicach skutków szkodowych podlegających wyrównaniu.

Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2013.392 ze zm.), umowa ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej obejmuje odpowiedzialność cywilną podmiotu objętego obowiązkiem ubezpieczenia za szkody wyrządzone czynem niedozwolonym oraz wynikłe z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, o ile nie sprzeciwia się to ustawie lub właściwości (naturze) danego rodzaju stosunków.

Na podstawie art. 34 ust. 1 powołanej ustawy można ustalić, że z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia. Podobnie jak w przypadku wszystkich rodzajów ubezpieczeń OC, zakres odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń za powstałą szkodę jest uzależniony od zakresu odpowiedzialności ubezpieczonego - posiadacza lub kierującego pojazdem. Zakład ubezpieczeń zamiast niego naprawia wyrządzone szkody. Odszkodowanie ubezpieczeniowe ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem. Jego wysokość (o ile nie przekracza kwoty sumy gwarancyjnej) winna odpowiadać wysokości odszkodowania należnego od ubezpieczonego na podstawie ogólnych zasad odpowiedzialności, zgodnie z zasadą pełnego odszkodowania. Poszkodowany jest uprawniony do odszkodowania w pełni pokrywającego szkodę wyrządzoną ruchem pojazdu mechanicznego. Obejmuje ono zarówno straty, jak i korzyści, które poszkodowany mógłby osiągnąć, gdyby nie wyrządzono mu szkody. Nie ma również znaczenia, czy jest to wywołana wypadkiem pojazdu mechanicznego szkoda na osobie (uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia lub śmierć) czy też szkoda na mieniu (utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia).

W zakresie przyjętej stawki czynszu najmu należy wskazać, iż pozwana poinformowała poszkodowanego, iż w związku z wypadkiem przysługuje poszkodowanemu prawo do skorzystania z samochodu zastępczego, który pozwana może zorganizować dla poszkodowanego oraz, że jeśli poszkodowany zorganizuje pojazd zastępczy we własnym zakresie to będzie mu przysługiwać zwrot kosztów najmu pojazdu w wysokości do 80 zł brutto za dobę.

Zakres zwrotu celowych i ekonomicznie uzasadnionych wydatków na najem pojazdu zastępczego zgodnie z treścią art. 354 § 1 k.c., jest determinowany zobowiązaniem poszkodowanego do minimalizacji szkody. Oczywiście poszkodowany nie ma obowiązku dokonać najmu pojazdu zastępczego według cen najniższych, czy też nawet średnich, przeciętnych na danym rynku, bowiem trudno oczekiwać od poszkodowanego dokładnego zapoznawania się z cenami rynkowymi przed dokonaniem wynajmu pojazdu. Jednakże nie może to oznaczać akceptowania roszczeń o zwrot każdych poniesionych faktycznie kosztów najmu, w sytuacji, gdy istniała realna możliwość najmu po stawkach znacznie niższych oraz pouczenia poszkodowanego, iż przysługiwać będzie mu zwrot kosztów najmu pojazdu w wysokości do 80 zł brutto za dobę.

Jak przyjął Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 24 sierpnia 2017r. sygn. akt III CZP 20/17 „wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, przekraczające koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu są objęte odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione.” Również Sąd Okręgowy w Katowicach w wyroku z dnia 1 sierpnia 2017r. sygn. akt XIX Ga 60/17 wskazał, iż należy uznać za sprzeczne z obowiązkiem minimalizacji szkody zachowanie poszkodowanego, który nie zainteresował się bliżej propozycją pozwanej mimo, że nie wymagało to żadnego wysiłku, tylko od razu skorzystał ze znacznie droższych usług powódki. Oczywiście poszkodowana nie ma obowiązku poszukiwania najtańszej oferty, jednakże powinna przynajmniej podjąć próbę poznania szczegółowych warunków oferty pozwanej.

Podobnie wypowiedział się Sąd Okręgowy w Katowicach w wyroku z dnia 30 stycznia 2018r. sygn. akt XIX Ga 155/17, podnosząc, iż jeżeli ubezpieczyciel proponuje poszkodowanemu – we współpracy z przedsiębiorcą trudniącym się wynajmowaniem pojazdów – skorzystanie z pojazdu zastępczego równorzędnego pod istotnymi względami pojazdów uszkodzonemu albo zniszczonemu (zwłaszcza co do klasy i stanu pojazdu), zapewniając pełne pokrycie kosztów jego udostępnienia, a mimo to poszkodowany decyduje się na poniesienie wyższych kosztów najmu innego pojazdu, koszty te – w zakresie nadwyżki – będą podlegały indemnizacji tylko wtedy, gdy wykaże szczególne racje, przemawiające za uznaniem ich za celowe i ekonomicznie uzasadnione.

Jeżeli istotne warunki najmu proponowanego przez ubezpieczyciela, czynią zadość potrzebie ochrony uzasadnionych potrzeb poszkodowanego, nie ma podstaw, by obciążać osoby zobowiązane do naprawienia szkody wyższymi kosztami związanymi ze skorzystaniem przez poszkodowanego z droższej oferty. Odstępstwa od tej reguły nie uzasadniają drobnych niedogodności o charakterze niemajątkowym, które mogą wiązać się na przykład z

koniecznością nieznacznie dłuższego oczekiwania na podstawienie pojazdu zastępczego proponowanego przez ubezpieczyciela. Poniesienia wyższych kosztów nie uzasadnia również sama przez się prostota skorzystania z oferty najmu złożonej przez przedsiębiorcę prowadzącego warsztat naprawczy, w którym uszkodzony pojazd ma być naprawiany. Konieczność dodatkowego kontaktu z ubezpieczycielem nie może być uznana za niedogodność, która uzasadnia poniesienie wyższych kosztów najmu. Także subiektywne przeświadczenie poszkodowanego, że oferta najmu zaproponowana przez inny podmiot jest korzystniejsza, nie poparte żadnymi racjonalnymi argumentami nie może być podstawą do uznania, że skorzystanie z droższej oferty jest uzasadnione.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie brak było przesłanek by uznać, że koszt najmu samochodu zastępczego przewyższający stawkę oferowaną przez wypożyczalnię współpracującą z pozwaną oraz stawkę zaaprobowaną przez pozwaną był celowe i ekonomicznie uzasadnienie.

Mając powyższe na uwadze w ocenie Sądu w niniejszej sprawie uzasadniony dobowy koszt czynszu najmu samochodu zastępczego wynosi 80 zł brutto – zgodnie z propozycją pozwanej. Mając również na uwadze fakt iż poszkodowany korzystając z oferty pozwanej nie musiałby ponosić kosztów podstawienia i odbioru pojazdu Sąd uznał, że w okolicznościach niniejsze sprawie poniesienie tego kosztu było nieuzasadnione.

Biorąc pod uwagę powyższe, powództwo podlegało oddaleniu.

O kosztach postępowania orzeczono w punkcie 2 sentencji wyroku na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na łączną kwotę kosztów postępowania strony pozwanej złożyły się kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwota 900 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego ustalona zgodnie z § 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 roku, poz. 1804 ze zm.), co daje łącznie 917 zł.

SSR Jolanta Brzęk